

is volgens Czerny niet deze soort. Bij de echte *spectabilis* Loew ♂ is de thorax even kort behaard als bij *caesia* ♂. Onze Limburgsche exemplaren behoren tot *H. amplicornis* Czerny i. lit., die behalve door het genoemde kenteeken der mannetjes ook nog door andere, b.v. door iets grooter 3e sprietlid (♂ en ♀) van *spectabilis* verschilt.

4. In het Limbrichter bosch werd op 29 Sept. 1918 bij het lijk van een eekhoorn een *Helomyza ruficornis* Mg. ♀ faunae n. sp. door mij aangetroffen.

5. Aangaande *Helomyza breviciliata* Schmitz bevestigde Czerny, dat dit een goede soort is, terwijl volgens hem *H. crepusculascens* Schmitz als synoniem van *ruficeps* Zett. moet vervallen. Men beschouwde tot nu toe *ruficeps* als synoniem van *serrata* L.

6. In het Limbrichter bosch werd op 1 October 1917 bij gelegenheid van een excursie, die ook in ander opzicht rijke vruchten heeft afgeworpen, een ♂ buitgemaakt van *Eccoptomera fila* Loew. Van alle *Eccoptomera*-soorten is deze wel de meest interessante; de vorm der achterdijen ♂ is bijna phantastisch.

7. Onder mijn grot-insecten vond Czerny ook een *Eccoptomera excisa* Loew ♀, welke soort ik met *pallescens* verward had. De ♀♀ van deze 2 soorten zijn dan ook m.i. moeilijk te onderscheiden. Het exemplaar behoort tot het materiaal van den „Massenfang” die wij, mijn belgische vriend Dr. M. Bequaert en ik, van 1 tot 3 September in de Louwberg-grot (Gemeente Oud-Vroenhoven) deden en toont dus alweer duidelijk, hoe voordeelig dit en-gros-verzamelen werkt; waarbij alles wordt meegenomen, geprepareerd en gedetermineerd, wat men ontmoet. Men krijgt dan wel een massa „bocht”, maar alle moeite en tijdsopoffering wordt bijna steeds ruimschoots vergoed door het vinden van enkele fraaie zeldzaamheden. Zoo vonden we toen ook onder 400 *H. serrata* L. het eerste exemplaar van *H. breviciliata*.

8. Van het genus *Lentiphora* vond ik nog 2 voor Limburg nieuwe soorten, nl. *tarsalis* Zett. ♂, Watersleijde, 19—9 en Spaubeek 22—9—1917. *flavipes* Zett. ♂, Sittard, 16—6—1918.

H. SCHMITZ, S. J.

CICADEN.

Zeet Geachte Redactie!

Naar aanleiding van uw bericht in het laatste „Maandblad” van December 1919, waarin de leden aangespoord worden tot het geven van bijdragen over de Limburgsche fauna, wil ik gaarne van mijne zijde een kleine bijdrage leveren. In de eerste plaats den referent over „Limburgsche entomologische vondsten in 1919” op een verschrijving attent maken, waar hij, bij het noemen van de nieuwe Cicade voor ons land deze: *Euacanthus interruptus* L. noemt, dit moet zijn: *Pediopsis megerlei* Fieb.

Daar kan ik nog bijvoegen, dat in 1919 de Vergadering der Entomologische Vereeniging aanleiding was tot eene excursie langs den rechteroever van de Maas, vlak ten noorden van de inmonding van de Geul en daar werd door mij wederom een nieuwe Cicade voor ons land en dus ook voor Limburg gevonden. Ditmaal een vertegenwoordiger van een geslacht, dat nog in het geheel niet uit ons

land bekend was, n.l. *Myndus musivus* Germ. In de Gelede Dieren van Nederland van Snellen van Vollenhove, vindt men op Plaat XX eene afbeelding van een *Cixius*-soort, een geslacht waaraan de nieuw-ontdekte zeer verwant is.

Nu is er op velerlei entomologisch gebied in Limburg nog allerlei te ontdekken, maar op het gebied der Cicaden (= Homoptera) nog zeer veel en daarom hoop ik, dat de Limburgers eens zeer nauwkeurig zullen uitzien en ze mogen er hun ooren ook bij gebruiken, of ze niet een vertegenwoordiger kunnen vinden van een tot nu toe bij ons nog geheel onbekende afdeling dezer insecten, n.l. de echte *Cicadidae* of Zangcicaden.

Een soort, de *Cicadetta montana* Scop., een ware reus, met de vleugels toch 23—28 m.m. lang, is in de buurt van Wiesbaden meermalen gevonden en voor de nu pas ontdekte *Myndus musivus* Fieb. was voor zoover mij bekend ook Wiesbaden de plaats het dichtst bij ons land gelegen, vanwaar de soort vermeld werd.

Bovendien komt de *Cicadetta* ook voor in het Zuiden van Engeland, waar meerdere entomologen het mannetje (de wijfjes zijn stom!) hebben hooren zingen.

Beide vindplaatsen verschillen hemelsbreed niet zoo veel met ons Zuid-Limburg, zoodat op het voorkomen bij ons gegronde hoop bestaat.

Amsterdam, Jan. 1920.

D. MAC GILLAVRY.

MIJN BOOMVORSCH.

Ik ben de gelukkige bezitter van een boomvorsch, een *Hyla arborea*.

„Da's, zal menigeen zeggen, niets bijzonders; boomkikkers zijn in Limburg, zoo hier en daar, heelemaal niet zeldzaam”.

Grif geef ik dit toe.

Maar.... ik bezit mijn kikker nu al meer dan twee jaren lang en dat is, naar ik meen, wel iets bijzonders.

'n Dergelijk pleegkind toch houdt 't meestal zoo lang niet uit ten huize van zijn pleegvader of moeder.

't Wordt, na verloop van ettelijke maanden, de wijde wereld ingestuurd, ontsnapt vandaag of morgen naar onbekende oorden, of 't gaat dood, meestal bij gebrek aan voldoende verzorging.

Ik dan verheug me, nu al meer dan twee jaren in 't bezit van een boomvorsch!

Hoe of ik dat heb aangelegd?...

1o. Door 't beest onder te brengen in eene voor 'n boomkikker doelmatige woning; 'n terrarium, beplant met allerlei gewassen, welke in zoo'n terrarium willen tieren en waarin zich daarenboven 'n waterbakje bevindt.

2o. Door te zorgen, dat mijn *Hyla arborea* geen gebrek aan voedsel heeft.

Dat voedsel bestaat uit pieren, naakte slakken, vliegen, kevers en vooral uit pissebedden.

Pissebedden zijn er alom te krijgen. Ik vind ze onder den eersten den besten ietwat vochtig liggenden steen en mijn kikker is er dol op.

's Zomers staat 't terrarium buiten. Tegen den winter haal ik 't naar binnen en zet 't op eene vorst-vrije plaats.

Dan gaat mijn boomvorsch slapen om eerst tegen de lente te ontwaken.

Hij kruipt, zodra hij zijn winterslaap aanvangt onder 't waterbakje.

* * *

Aangelokt door 't mooie weer van dezen winter haalde ik mijn boomkikker begin Februari van dit jaar uit zijn schuilhoek weg.

Mooi gras-groen, zooals 't een fatsoenlijken boomkikker past, kwam hij te voorschijn. Ik gaf hem een nieuw verblijf. Ditmaal een terrarium (als ge 't zoo noemen kunt), waarin niets te bekennen valt dan grauwig-grijs vochtig zand.

Vandaag 23 Februari heeft mijn eertijds gras-groene boomvorsch zich gemetamorphoseerd in een kikker, die gansch en al de kleur heeft van zijne omgeving.

Van gras-groen is er bij hem niets meer te bespeuren.

Hij is grauwig-grijs, net als 't zand waarop hij verblijft en zich klaarblijkelijk in zijn element gevoelt.

Pissebedden eet hij als vroeger.

Slakken en pieren hapt hij op als eertijds.

Naar vliegen moet hij voorloopig nog maar uitzien; die toch gaan straks eerst op zijn menu verschijnen.

B.

L.

GRANIEF IN 'T ZUID-LIMBURGSCH DILUVIUM.

Tusschen 't door de Maas in Zuid-Limburg vroeger „aangevoerde gesteente” kan geen graniet voorkomen.

Da's 'n bewering, zoo vaak en met zoo'n stelligheid verkondigd, dat ik nu in den jare 1920 heusch medelijden krijg met de grootere en kleinere granietbrokken, welke ik op m'n zwerftochten door Zuid-Limburg, ondanks bovengenoemde bewering, toch nog tegenkwam. Ze lijken me min of meer onwelkom in de theoriën-kamer van menigen geoloog. Al de ontmoetingen van dezen aard heb ik niet opgeteekend, derhalve niet vastgelegd.

'k Moet dus, om de bewering te logenstraffen, me bepalen tot 'n citatie van granietische vondsten in Zuid-Limburg, welke zich op dit oogenblik bevinden in 't Natuurhistorisch Museum te Maastricht.

In die verzameling dan tel ik vondsten van graniet uit:

- 1o. Middenteras bij Maastricht (Ambij);
- 2o. Hoofdderras bij Heek-Hulsberg;
- 3o. Hoofdderras St. Pieter;
- 4o. Middenteras „Belvédère”.

JOS. CREMERS.

VOOR DE BIBLIOTHEEK.

Dr. J. H. Verahout, *Het Kabinet van Naturalia*, overgedrukt uit: Gedenkboek, uitgegeven ter ge-

legenheid van het anderhalve-eeuwfeest van het Zeeuwsch Genootschap der Wetenschappen, te Middelburg. (Van den Schrijver).

C. Willemse, *Mecoptera (Panorpata) Neerlandica*. De Schorpioenvliegen van Nederland en het aangrenzend gebied, met 8 afbeeldingen. Overgedrukt uit het Tijdschrift v. Entomologie, Deel 62, 1919. (Van den Schrijver).

VOOR 'T MUSEUM.

Van Wethouder Em. Van Oppen, Maastricht: **Zaagvisch** (uitsteeksel van bovenkaak);

van Pastoor Cl. Baert, Bemelen: **115 Microscopische preparaten**, eertijds verzameld door wijlen Jos. Baert, apotheker, Roermond;

van Archivaris H. Hanssen, Rimburch: een microscop;

van den heer P. Marres, Maastricht: verschillende geologische en palaeontologische vondsten uit de grind- en lössgroeven „Belvédère”, (welke nog gedetermineerd moeten worden).

MEDEWERKING VOOR 'T MAANDBLAD.

Met verwijzing naar de bijdrage van Dr. D. Mac Gillavry in dit nummer, doen wij nogmaals een beroep om bijdragen voor ons Maandblad te geven over de Limburgsche fauna, flora en chea.

Iedere mededeeling, lang of kort, is welkom.

Laten de leden toch niet vergeten, dat 't Maandblad er niet is om z'n kolommen gevuld te krijgen door altijd en eeuwig dezelfde menschen.

Want... dan wordt 't eentonig en zal 't op lange na niet beantwoorden aan zijn doel.

OUDE JAARBOEKEN EN MAANDBLADEN.

In den laatsten tijd is 't herhaaldelijk voorgekomen, dat ons gevraagd wordt: 'n volledige serie Jaarboeken en Maandbladen.

Van de tot dusverre verschenen Jaarboeken zijn nog alléén voorradig exemplaren uit 1911 en 1915. Van al de andere Jaarboeken zijn geene exemplaren meer aanwezig.

Mogelijk dat een of ander lid of oud-lid, geen prijs stellende op 't bezit dezer boeken, ze aan liefhebbers wil afstaan.

Ditzelfde geldt voor wat betreft de Maandbladen. Ook hiervan kunnen we geene volledige collectie geven.

Van 't „Mierenboek” is nog voorraad.

NIEUWE LEDEN.

De Heer H. HOOGENBERK, Geerstraat, Heerlen, Professor G. A. F. MOLENGRAAFF, Delft; Max HOLLMAN, St. Jacobstr., Maastricht. H. C. FUNKE, Hertogsingel 4, Maastricht.

Rectificatie: F. GREVEN, Lindenplein, Heerlen.